

hej!

om livsviktiga frågor. Som trygghet.

Här kommer en hälsning från Svenska kyrkan. Och tänka på

En fin
ceremoni för
Jack Jeppe Erik

Ett tecken
på att jag
är älskad

Moa valde
att döpas
som 15-åring

MOA ENKVIST PETTERSSON

Ålder: 17 år

Bor: Månstad

Gör: Läser andra året på gymnasiet, Vård och omsorg, jobbar extra på äldreboende, hjälper till på familjens gård med 60 köttdjur.

Intressen: Bilar (kör egen EPA), hänga med kompisar, kyrkan, har spelat mycket volleyboll.

Moa valde att döpas

Dopet i korthet

Läs mer: svenskakyrkan.se/dop

Vad innebär dopet?

I dopet, som är en engångshandling, tas människan upp i Guds gemenskap. Den som döps blir medlem i Svenska kyrkan.

– Det var en sån känsla! Som att Gud knackade mig på axeln, tog mig i handen och sa ”kom med mig”. Moa Enkvist Pettersson är 17 år, läser vård och älskar bilar. För två år sedan döptes hon i Svenska kyrkan.

Moa kommer gående med bestämda steg och ett stort leende. Hon är på väg från skolan i Borås för att ta bussen hem till Månstad utanför Länghem. Där bor hon sedan fem år på en gård med mamma, bonuspappa och bonussyskon.

Det var kompisarna som tjatade om att hon skulle hänga med och konfirmeras.

”Kom igen, vi gör det ihop! Det blir kul, med läger och sånt!” sa de. Moa var skeptisk.

– Jag kommer från typ världens mest okristna släkt! säger hon med ett skratt. Inte sen gammelfarmors mamma har någon varit kristen. Den traditionen kunde jag ju inte bryta.

Moa bodde tidigare i Grästorp nära Vänersborg. På lågstadiet gick hon till *Efter plugget* i kyrkans församlingshem.

– Vi gjorde läxor, fikade och så tände vi ljus, sjöng och bad en bön på slutet. Jag minns att jag tänkte ”vad är det för snubbe vi ska be till?” Men där väcktes nog min nyfikenhet.

Slakten blev nog lite chockad

När kompisarna i Länghem peppat för konfirmation ett tag, bestämde sig Moa för att hänga på.

– Slakten blev nog lite chockad och förvånad. Även mamma, men hon sa: ”Gör det om du vill”. Efter fyra-fem träffar fick jag ett jätteintresse. Det var så mycket positivt med min konfatid, samtidigt var jag lite osäker.

– Det är ju lite tabu ... Man kan ju inte säga att man är kristen – då får man en ”duktigt barn-stämpel”. När jag sa det till någon kompis kunde de säga: ”Oj, ursäkta att jag svor nyss!”

Men Moa bestämde sig.

– En gång när en person bad för mig nämnde han något väldigt speciellt, som bara jag kände till, och då blev det så tydligt att Gud finns, att han bryr sig om mig och mitt liv. Jag ringde mamma och sa att jag ville döpas.

Moa döptes sedan på Strandgården utanför

Halmstad, där konfirmanderna var på läger.

– Jag var den enda i gruppen som inte var döpt, men det gjorde ingenting. Det var en jättehäftig upplevelse!

Hennes mamma och bonuspappa var med.

– Jag hade på mig den vita kåpan, som man har när man konfirmeras. Jag hade gjort mig fin och

sminkat mig lite. Vi sjöng mina favoritsånger och bad tillsammans. De hällde upp vatten i en skål ur en fin kanna och så blötte prästen mitt huvud. Jag blev ganska rejält blöt!

– Det skulle ha varit i havet, det hade varit häftigt, men det stormade och regnade, så det fick bli inomhus. Jag hade bett en av våra unga ledare, som låg mig varmt om hjärtat, att vara min fadder och det ville hon jättegärna. Hon är speciell för mig. Nu ses vi då och då och pratar och fikar och så.

På fritiden håller Moa gärna på med bilar. Hon kör sin egen rosa EPA, en Chevrolet.

– Man kan vara en bilbrud som gillar Jesus! säger hon och skrattar. Hon funderade allvarligt på fordonslinjen på gymnasiet.

– Det är jättehäftigt med bilar. Lite som med människor faktiskt. Om något inte funkar som det ska, påverkas hela bilen. Om ena lungan är kaputt så funkar inte kroppen heller. Jag gillar att pilla i gara-

*”Inte sen min
gammelfarmors
mamma har någon
i min släkt varit
kristen.”*

Får alla döpas?

Ja, alla människor får erbjudande om dop och kyrkan tar emot barn, ungdomar och vuxna till dopundervisning.

Kan vi vara med och utforma dopgudstjänsten?

Ja! Berätta för dopprästen era tankar och önskemål om särskild musik, psalmer, faddrar eller annat.

Vad är en dopfadder?

Den som blir fadder ska själv vara döpt och får i uppdrag att vara ett stöd i livet som medmänniska och kristen.

– Bilar är lite som människor, säger Moa Enkvist Pettersson. Hon gillar att pilla i garaget med sin egen EPA Chevrolet. Foto: privat.

get – något jättedåligt kan bli suveränt. Moa är också ungdomsledare. Hon leder konfirmander och barnkörers och går en utbildning för Unga ledare inom Svenska kyrkan.

– Vi har 32 konfirmander i år, det känns som om kyrkan växer! Sen hänger jag gärna med mina kompisar, det är gott och blandat! Jag är mycket i kyrkan, i vår ungdomsgrupp i Länghem. Vi är väl 16-17 stycken som träffas på torsdagar och hittar på saker.

Älskar att jobba i vården

Till vardags läser Moa Vård- och omsorgsprogrammet i Borås. Hon är lärling och jobbar just nu inom palliativ vård, i livets slutskede. Så småningom vill hon bli operationssjuksköterska.

– Jag älskar att jobba i vården! Min mamma jobbar på röntgen och när jag var 5-6 år kunde jag redan alla ben i kroppen på latin. Ja, det låter nästan knäppt, men jag har alltid gillat sjukhus!

– Jag är också timanställd på ett äldreboende. Det finns ingen bättre känsla än att hjälpa människor med saker som jag själv tar för givet. Som att bädda ned någon riktigt skönt när de ska sova. De blir glada i hela hjärtat och tackar för att någon bryr sig. Det är fint att få sprida glädje och

Moa döptes av sin konfirmentationspräst Mikael Henning. T v hennes fadder. – En jättehäftig upplevelse, säger Moa. Foto: privat.

trygghet, få folk att skratta och må bra.

– Att döpas var ett väldigt stort beslut. Jag var lite rädd för hur släkten skulle reagera. Men jag var så säker på min tro. Det här ska jag göra.

– Jag har ingen kontakt med min pappa, det har varit jobbigt, men jag är väldigt tajt med mamma och mormor och morfar. Ingen har kommit med någon negativ respons alls. Mormor brukar säga ”ska du gå och guda dig nu?” när jag ska till kyrkan, men hon säger det kärleksfullt.

Moa tycker att dopet förändrat henne.

– Det är en otrolig trygghet ... hur ska jag säga? Jag vågar vara mig själv på ett annat vis, jag vet att jag är älskad oavsett. Förr brydde jag mig om vad precis alla tyckte. Jag bryr mig inte lika mycket nu.

– Jag blev mer säker, gladare och mer stabil. Jag har en annan positivitet, har fått mer jädra anamma i kroppen!

Vad svarar du när någon frågar varför man ska döpas?

– Ja, det är en bra fråga ... Moa funderar lite.

– För att det är en väldigt bra början på att komma närmare Gud. Det är jättehäftigt grymt och man lär känna sig själv på ett helt annat sätt.

TEXT OCH BILD: CECILIA SUNDSTRÖM

Dopklänning?

Det finns inga krav på särskilda dopkläder. Många döps i en lång, vit klänning där det vita symboliserar renhet och storleken på dopklädseln att den som döps kan växa i tro. Det finns möjlighet att låna dopklänning.

Dopkalas?

I församlingshemmen finns lokaler som kan lånas eller hyras med porslin, uppläggningsfat mm. Stäm av med pastorsexpeditionen vad som finns i just ditt församlingshem.

Vad kostar dogudstjänsten?

Dogudstjänsten är alltid gratis. Präst, musiker, vaktmästare och kyrka – allt ingår.

– Det är en fantastisk ny chans jag har fått, säger Torbjörn Gotthardsson-Rolandsson om sonen Jack, här i mamma Lindas famn.

Faddrar och kalas vid Jacks dop

Jack Jeppe Erik, är nyaste invånaren i Bäckäng, Redslared. Den 9 september döptes han i Svenljunga kyrka och hade kalas med 50 gäster i ett tält hemma på gårdsplanen.

Från sin höga position i pappas famn har han koll på allt av intresse. Katten Nisses tilltag på golvet kommenteras med glada gurglingar och skratt.

Bäckäng är ett gammalt torpställe. Här har Jacks föräldrar Torbjörn och Linda Gotthardsson-Rolandsson byggt ett eget litet rike där ingen kan missa deras gemensamma intresse för 50-talsetetik, gamla bilar och Vilda Västern. Garaget är en viktig del av hemmet. I den finurligt renoverade uthuslängan har de ett 50-talsrum och ett sällskapsrum i form av en saloon.

Tobbe och Linda blev föräldrar den 22 april. För båda var det självklart med ett dop i Svenska kyrkan. En god vän rekommenderade prästen Peter Nordén som delar deras intresse för bilar. Peter kom hem till dem och pratade igenom hur det skulle gå till och vad dopet innebär. Han hade förslag på psalmer och en kompis dotter, Saga Ludvigsson, sjöng vid högtiden. Dopet hölls under högmässan i Svenljunga kyrka.

– Det blev jättefint. Vi var lite oroliga för att det skulle ta lång tid, men Peter anpassade resten av högmässan till dopet.

Tobbe och Linda har fått många kommentarer om den fina ceremonin, inte minst för att Peter under dopceremonin höll Jack så att alla kunde se den nya församlingsmedlemmen och känna sig delaktiga i välkommandet.

För Tobbe och Linda är faddrarna viktiga. Det innebär att det finns ett särskilt band till en vuxen utanför familjen. Någon som finns där för barnet, i vardagen, men också om det skulle hända föräldrarna något.

Tobbes två vuxna söner, Alexander och Robin är faddrar, liksom Lindas väninna Bambi. Hon är doula och var med som stöd vid förlossningen.

Jacks födelse orsakade viss uppståndelse i vänskapskretsen.

– Vi berättade inte i sociala medier att vi skulle ha barn, så det var en stor överraskning för många.

”Överraskningen” är Lindas första barn. Hon är mammaledig på heltid från sitt jobb som säljare. Kyrkans öppna förskola har blivit en social träffpunkt för Linda och flera grannar och vänner med små barn.

– Visst är det en omställning att få barn, men det känns inte som om jag behöver offra något. saker som kändes jätteviktiga tidigare har kommit mer i bakgrunden, tycker Linda.

Sommaren har varit full av veteranbilsträffar, precis som vanligt. Den nyfixade husvagnen av modell Ägget följer nu med bakom Chryslern. Lite bekvämare för en bebisfamilj än att bo i tält.

Tobbe har varit småbarnspappa tidigare, mitt under en hektisk karriär som kock på Operakällaren i Stockholm, med långa arbetsdagar och resor. Nu är livet lugnare, han har nära till jobbet på Ica i Svenljunga och njuter av att vara en närvarande pappa.

– Det är en fantastisk ny chans jag har fått, säger han och lyfter vant upp Jack på armen, där de vuxna sönerns namn är tatuerade i varsin stilig ros. Snart får de sällskap av en till, med namnet Jack.

Dopet – ett tecken på att jag är älskad

När orden tar slut börjar musiken, brukar det sägas. Det finns sådant som inte kan uttryckas i ord. Så är det med sakramenten, kyrkans heliga handlingar. De går inte att beskriva i ord. De är "ord som blivit kött" – påtagliga, möjliga att erfara, konkreta.

En berömd ballerina, Anna Pavlova, tillfrågades en gång, varför hon dansade balett.

– Om jag kunde förklara det skulle jag inte behöva dansa, svarade hon.

Dopet, ditt och mitt, kan vi inte förklara. Kanske har vi i vår kyrkliga tradition försökt förklara för mycket, så att möjligheten att själv "erfara" beskrivits. Kanske omöjliggjorts. Ett av dragen i tidens andliga längtan är just att "erfara Gud", inte i första hand få Gud förklarad.

"Du har en plats hos Gud. Det är naturligtvis inget tvång. Den som inte vill slipper."

Dopet är ett löfte – att du har en plats i Guds rike, hos Gud. Det är naturligtvis inget tvång. Den som inte vill slipper. Men Gud tar inte

tillbaka sitt löfte. Man kan tänka så här: "Gud gav sitt löfte när jag var så liten att jag inte kunde göra någonting. Även om jag sviker löften och förtroenden, även om människor föraktar mig, om jag föraktar mig själv, även om jag är sjuk, trött eller obegåvad, olik andra: Gud älskar mig! Guds

kärlek söker mig, jag har värde i Guds ögon. Det är naturligtvis inte därför att jag är döpt. Men dopet är ett tecken, en symbol för att det är så.

Välkommen att fortsätta samtalet!

PATRIC CERNY,
KYRKOHERDE I KINDS PASTORAT

HEJ! nr 3 2018

Hej! är en mapptidning från Svenska kyrkan. Fyra gånger per år delas den ut till alla hushåll i Kinds pastorat. Den finns också att hämta i kyrkor och församlingshem.

Ansvarig utgivare: Kyrkoherde Patric Cerny,

0325-61 20 50, patric.cerny@svenskakyrkan.se

Omslag: Linda och Torbjörn Gotthardsson Rolandsson med sonen Jack, foto: Eva Bergengren.

Produktion: Kyrkbyrån i samarbete med Bollebygds och Kinds pastorat.

Tryck: Sandstens tryckeri, 2018.

Vill du boka dop?
0325-61 20 00
kinds.pastorat@
svenskakyrkan.se

Din kyrka! Varje vecka möts människor i alla åldrar i din kyrka. I Kinds pastorats sju församlingar firar några gudstjänst tillsammans, andra sjunger i kör. I kyrkan finns tid att fika och prata, hitta egen stillhet och mycket annat. Läs mer på www.svenskakyrkan.se/kind

Frågor? Har du frågor om kyrkans verksamhet? Vill du boka en vigsel eller prata med någon på vår samtalsmottagning? Söker du någon vid begravningsverksamheten? Hör av dig! Expeditionen är öppen måndag-torsdag kl 09-16 och fredag kl 09-12. Klockaregatan 2, Svenljunga, 0325-61 20 00, kinds.pastorat@svenskakyrkan.se